

Tiden viser sig at være for kort, vilde have været betydelig bedre anvendt, om den var blevet anvendt til Forhandling, end nu, da den er blevet anvendt til Valgagitation, eller hvad jeg skal kalde det. Ansvarer herfor ligger ikke paa mig, heller ikke paa Oppositionen, men paa Regjeringen, men det er ikke min Mening at komme nærmere ind paa denne Sag. Jeg har kun fremhævet det, jeg har fremhævet, for at vise, hvilke Betingelserne ere for en Forstaaelse, hvis man ønsker den, og at en saadan er mulig. Jeg skal gjenrage, hvad jeg altid har sagt: Ville de Herrer en Forstaaelse, og tro de, hvad jeg tror, at det er nyttigt her at komme til et frugtbart Samarbejde mellem de to Thing, saa er Veien dertil den at komme til en virkelig tillidsfuld Forstaaelse med dette Things Flertal, Befolkningens Flertal, men hverken de Ewangsmidler, de have anvendt, eller de Midler, man fra Tid til anden sætter saa stor Pris paa her paa det konstitutionelle Omraade: provisoriske Finantslove, fortsatte Afbrydelser af Forhandlinger o. s. v. Hertil skal jeg indskrænke mig, da jeg ikke tror, det er til nogen Nytte at komme dybere ind paa disse Spørgsmaal. Hvad jeg har været nødt til at sige, haaber jeg at have sagt saa klart, at det ikke giver Anledning til Misforstaaelse.

Scharling: Ja jeg skal heller ikke komme ind paa en dyberegaende Diskussion af de Spørgsmaal, som nu ere berørte af den ærede Ordfører; men et Par korte Bemærkninger skal jeg dog tillade mig at gøre overfor de fremsatte Bemærkninger. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det, der nu maa tilstræbes, og det, der efter min Overbevisning ogsaa stræbes hen imod fra begge Sider, er et varigt Forlig, saaledes at der i alt Fald kunde naas det Resultat af disse 15 Aars politiske Kampe, at man ikke atter kom ind i de samme Kampe og Stridigheder, som nu have spildt saa mange Aar i frugtesløst Arbejde. Men jeg tror, at den ærede Ordfører og maaske desværre med ham mange af hans Meningsfæller noget leve i Illusion og noget for meget bevæge sig i det rent Abstrakte, naar de synes at tro, at saadant Forlig kan komme til Stede med eet Slag omfattende alle de Stridspunkter, som have været oppe i de senere Aar. Jeg har, som jeg alt tidligere har udtalt, en anden Opfattelse. Jeg tror, at hvor der har været ført en saa langvarig Kamp, der har sat sine Spor paa mange Omraader, vil man lettest og bedst komme til en omfattende Forstaaelse paa alle

disse Omraader ved at gaa stykkevis frem fra begge Sider, ved at gøre Indrømmelser, som atter lede til modstaaende Indrømmelser, thi ad den Vej vil man sikkert komme til at faae Stridspunkterne fjernede. Jeg tror ikke let, det vil lykkes paa en Gang at opstille et Grundlag for en Overenskomst, hvorved alle Stridspunkter med eet Slag ryddes af Veien, og jeg tror det særlig ikke af den simple, praktiske Grund, at det er en Selvfølge, at to Parter, der i saa lang en Arrække som her har staaet overfor hinanden, have fra den Tid bevareret en vis Mistillid overfor hinanden. — Jeg tror, at jeg kan sige det ganske roligt, jeg taler jo ligelig om begge Parter — som gjør, at man gjenfædig kræver visse Tegn, ja, mere end Tegn, jeg kunde sige Parter paa, at den tilstræbte Forstaaelse er ærlig og oprigtigt ment, at der virkelig fra begge Sider sigtes paa at naae til en saadan varig Overenskomst, som den ærede Ordfører nævnte, og dertil kræves netop, at man skrider frem igennem Indrømmelser, som kunne føre til Overenskomst om Hovedpunkterne, der ere de egentlig brændende. Det er fra dette Synspunkt, jeg kunde ønske, at nærværende Finantslovsforslag var blevet Udgangspunkt for en saadan Forhandling, og at man ved at komme det andet Thing og Regjeringen mere imøde paa den foreliggende Finantslov, end det efter selve den ærede Ordførers Udtalelser er sket, vilde mere have banet Veien for en saadan Overenskomst med Hensyn til det større brændende Spørgsmaal, som dog forhaabentlig en Gang maa komme. Særlig vil jeg bemærke, naar den ærede Ordfører henpegede paa de provisoriske Love, at jeg der ganske kan slutte mig til den Udtalelse, der fremkom nylig fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), at man gjør sig Illusioner, dersom man tror, at det vil blive muligt at slaa en Streg over disse provisoriske Love, som om de slet ikke havde eksisteret. Jeg tror, at skulle vi komme bort fra dem, maa det ske derved, at der træffes Overenskomst om at sætte noget Andet i Stedet, og jeg tror, det vilde være heldigt, om der netop fra dette Things Side og netop under den nu stedfundne Forhandling af Finantsloven var gjort Skridt i den Retning. Naar den ærede Ordfører nu maaske vil svare, at det jo i saa Fald stod mig og mine Meningsfæller frit for at gjøre et saadant Skridt, vil jeg dertil sige, at det ogsaa havde været min Lust og min Tilbøielighed at gjøre det, hvis jeg ikke var blevet skræmmet bort ved den Modtagelse, som et tilsvarende Forjøg fik i Grundstinget.